

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Nr. 57 / MAI 2016

57

Profesorul, în anul 2016

| de ANGELINA RIVERA-ROCADADO

Elemente de deontologie didactică a profesorului de matematică

| de VIORICA TRIF & NICOLAE TRIF

Metode de dezvoltare profesională: mentorat și coaching

| de VIORICA STĂNESCU

Relația profesor-elev, din perspectiva modernismului

| de DANIELA BUNA

Modalități de evitare a supraîncărcării elevilor

| de LUCIA-ALEXANDRA PĂUNA

Ora de istorie

| de RĂZVAN-CRISTIAN BÎGIU

Proiectul eTwinning LYPS – Let Your Passion Shine

| de STELIANA NICULESCU

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Online: www.iteach.ro/experiencedidactice

Partener: Institutul de Științe ale Educației

Revista "iTeach: Experiențe didactice" își propune să promoveze aspectele practice ale predării, învățării și evaluării școlare prin aducerea în prim plan a experiențelor concrete ale cadrelor didactice. Constituie un canal de comunicare și de informare în cadrul comunității cadrelor didactice înscrise pe platforma iTeach.

Descriere prin cuvinte cheie:

didactică aplicată, practică pedagogică, situații educative, experiențe didactice

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

Cod de identificare ISSN / înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:
iTeach: Experiențe didactice (online) = ISSN 2247 – 966X
ISSN – L = 2247 – 966X

EDITOR: **TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație**

www.tehne.ro

REDACȚIA:

Str. Dr. Louis Pasteur 54
București 050536

COLECTIV DE REDACȚIE

dr. Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București, Departamentul pentru Formarea
Profesorilor)

Oana GHEORGHE (Institutul de Științe ale Educației)

dr. Simona VELEA (Institutul de Științe ale Educației)

Alexandra BUNICA (TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

dr. Simona GĂBUREANU (Universitatea Politehnica București, Catedra pentru Pregătirea
Personalului Didactic)

dr. Ema FÂCIU (Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacău, Școala doctorală; Casa
Corpului Didactic "Grigore Tăbăcaru" Bacău)

E-MAIL: echipa@iteach.ro

PAGINA REVISTEI:

www.iteach.ro/experiencedidactice

Profesorul, în anul 2016

De **Angelina Rivera-Rocabado**

Evoluția tehnologică la care suntem martori în ultimii ani nu poate să ocolească domeniul școlar. Nevoile unei societăți în materie de educație se schimbă de la o zi la alta. Dacă, acum câțiva ani, a face o lecție la care să participe o persoană din altă țară sau vorbitori nativi de limbă franceză sau engleză era un lucru greu, aproape imposibil de realizat, iată că astăzi, cu o simplă conexiune la Internet, un laptop și un videoproiector, putem aduce împreună două grupuri de elevi din colțuri diferite ale Europei să facă activități comune, ba chiar să își vorbească și să joace jocuri de comunicare. Probabil că vă întrebați: Dar de unde să știm să folosim aceste „unelte” în clasă? Ei bine, articolul ține să răspundă pe scurt la această întrebare.

Elevii nu mai sunt cei de acum zece ani, nici măcar cei de acum cinci ani. Pe de o parte, este o realitate faptul că, pe zi ce trece, observăm schimbări în ceea ce privește tehnologia, gadgeturile folosite de elevii noștri, faptul că această generație de tineri prezintă caracteristici diferite față de generațiile trecute. Pe de alta parte, contextul european la care trebuie să raportăm educația pe care o oferim tinerilor societății noastre, dimensiunile europene și internaționale pe care trebuie să le atingă procesul românesc de predare-învățare în această continuă globalizare, influențează considerabil munca celui de la catedră. Imaginile, clipurile video, limbile străine, aplicațiile de pe smartphone-uri și tablete, comunicarea pe rețelele de socializare, apelurile video, sunt parte integrantă a vieții tinerilor din aceste timpuri. Dezvoltarea acestor competențe la elevul anului 2016 reclamă o schimbare în privința actului de predare-învățare.

Cel care trebuie să se adapteze noilor cerințe este cel de la catedra. Noul profesor trebuie să fie în pas cu noile tendințe și să își adapteze stilul de lucru, folosind, atât cât este posibil, noile tehnologii în clasă.

Proiectele **eTwinning** sunt un mijloc prin care se ating valențele europene ale actului educativ în școala românească. Prin proiecte pe teme diverse, elevii români pot colabora cu elevi din alte țări europene, pregătind și organizând diferite activități care urmăresc să dezvolte competențe precum comunicarea în cel puțin o limbă străină, folosirea TIC, lucrul în echipă etc., cu atât mai mult cu cât, anul acesta, platforma eTwinning pune la dispoziție o nouă secțiune, aceea a întâlnirilor on-line, în cadrul căreia am avut ocazia să fac un schimb de experiență, alături de elevii mei, cu elevi din Franța, Spania, Anglia și Grecia. Acest lucru s-a întâmplat în Școala Gimnazială „Vasile Cristoforeanu” în semestrul I al acestui an școlar, atunci când elevii școlii noastre, în cadrul proiectului internațional eTwinning „Mystery City”, au întâlnit online elevi din diferite școli europene.

Însă s-ar putea spune că mai departe de atât nu se poate. Ei bine, noi am îndrăznit și am mers mai departe, trecând peste granițele europene, ajungând până pe continentul american, în Statele Unite ale Americii. Acest lucru a fost posibil cu ajutorul programului internațional **Skype in the Classroom**, care ne-a facilitat o întâlnire virtuală memorabilă cu o scriitoare de talie mondială, o recunoscută activista în domeniul protejării oceanului, un om deosebit, care, într-o dimineață friguroasă,

a ales să fie alături de o clasă din școala noastră și să vorbească despre o temă foarte dragă elevilor, „*Importanța protejării oceanelor și a viețuitoarelor acestora*”. Chiar dacă diferența de fus orar a fost considerabilă, Jennifer Nolan a ales să se trezească de dimineață și să petreacă o oră și jumătate alături de elevii școlii noastre, să intre în dialog direct cu aceștia și să le răspundă la întrebări. A fost o experiență extraordinară despre care voi vorbi mai pe larg într-un alt articol.

Există astăzi nenumărate cursuri online, site-uri create special cu scopul de a-i învăța pe dascăli să folosească beneficiile noilor tehnologii. Aceste cursuri sunt la tot pasul, iar cu un minim de cunoștințe în limba engleză sau franceză, se pot parcurge pașii necesari pentru a însuși competențe noi în ceea ce privește utilizarea noilor tehnologii la clasă. Pentru cei care nu se descurcă prea bine într-o limbă de circulație internațională, există iată și site-uri românești care oferă astfel de servicii. Avantajul acestor cursuri este că le poți parcurge în voie, îl poți urmări de acasă, de la bibliotecă sau din oricare alt loc unde există conexiune la internet. Există și avantajul schimbului de experiență concret între profesori din țări diferite, din culturi diferite, un schimb real și foarte constructiv. După ce am parcurs primele cursuri online și după ce am urmărit primele webinare, m-am declarat cucerită de această modalitate de perfecționare.

Iată doar câteva exemple de lucruri minunate pe care le putem realiza atunci când ținem cont de faptul că vremurile sunt într-o continuă schimbare și că este nevoie de o adaptare a actului instructiv-educativ la cerințele realității societății de astăzi, la nevoile elevului anului 2016.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/profesorul-in-anul-2016>)

Elemente de deontologie didactică a profesorului de matematică

De **Viorica Trif**

În contextul actual al transformărilor ce au loc în învățământul românesc, se pune tot mai tot mai des întrebarea câți dintre profesori reușesc să facă față actualului sistem de învățământ, câți sunt dăruiți cu adevărat meseriei, câți au talentul pedagogic, ușurința de a-și captiva elevii sau studenții și de a-i face să învețe din plăcere. Această trăsătură înăscută, care se poate perfecționa, cu timpul, dacă există interes și se depun eforturi, trebuie să fie piatra de temelie, măsura principală a evaluării, judecării și aprecierii profesorilor într-un sistem de învățământ.

Inițial, deontologia a avut semnificație de „știință” sau „logică

a moralei". Termenul, care a fost introdus de J. Bertham în lucrarea "Deontologia sau știința moralei" (1834), marchează distincția dintre "ontologie" (care se ocupă cu ceea ce este) și "deontologie" (care se ocupă cu ceea ce trebuie să fie, cu ceea ce trebuie respectat). Evoluția ulterioară a deontologiei s-a produs îndeosebi în zona exercitării profesiunilor și activităților umane (științifice, politice, productive etc.) pe măsură ce acestea dispuneau de mijloace și instrumente tot mai perfecționate, care dădeau indivizilor și grupurilor posibilități de acțiune atât de mari încât problema a ceea ce trebuie și a ceea ce nu trebuie făcut, a ceea ce este permis și a ceea ce nu este permis nu mai putea fi rezolvată fără trecerea conduitei și conștiinței oamenilor prin filtrul comandamentelor morale.

Conform Lexiconului pedagogic, deontologia didactică este un ansamblu al normelor de conduită care caracterizează profesia de educator. Accentul cade pe normele etice manifestate în raporturile cu elevii, cu părinții lor, cu colegii, cu comunitatea locală. Printre aceste norme se află: respectarea îndatoririlor prevăzute în Statutul personalului didactic, simțul de răspundere în activitatea școlară și extrașcolară, pregătirea continuă, grija și înțelegerea față de elevi și ajutorul dat fiecăruia, probitatea profesională, obiectivitatea în evaluare, cooperarea cu ceilalți profesori, corectitudinea în întreaga viață socială și personală.

În acest context, se pune întrebarea: "Ce calități trebuie să aibă un bun dascăl?" În general, putem admite că există două dimensiuni importante ale personalității profesorului care pot fi puse în legătură cu etica procesului didactic :

- dimensiunea profesionalismului său care poate fi analizat sub aspectul cunoștințelor și abilităților pe care el le are în domeniul specialității precum și în domeniul teoriilor și practicilor didactice;
- dimensiunea atitudinii pe care el o adoptă în decursul procesului didactic, (chestiune care se află într-o relație directă cu caracterul și cu setul de valori morale la care el aderă, cu atașamentul său la valorile acceptate din punct de vedere social).

Deci, am putea enunța "Codul deontologic al profesiei de educator". **Principii:**

1. Angajamentul față de elevi Cadrul didactic se străduiește în permanență să ajute elevii cu care lucrează pentru a-și dezvolta potențialul de care dispun, pentru o completă integrare în viața școlară și socială. În acest sens, el este preocupat continuu de a stimula spiritul de investigație al elevilor, de a încuraja achiziția cunoașterii, realizarea înțelegerii și dezvoltarea scopurilor personale pe termen scurt și lung.

2. Angajamentul față de profesiunea didactică Profesiunea didactică este investită de societate cu încredere și responsabilitate privind formarea și dezvoltarea tinerei generații. Știind că încrederea, sau lipsa de încredere a membrilor societății în calitatea serviciilor educaționale influențează în mod direct societatea în ansamblul ei, educatorul are datoria de a contribui la ridicarea standardelor profesionale specifice domeniului educațional, la crearea unui climat propice exersării profesiei de educator, la respectarea valorilor morale agreeate de societate la un moment dat.

3. Comportamentul etic față de colegi În realizarea relațiilor

etice cu ceilalți colegi, cadrul didactic îi tratează în mod corect și echitabil pe toți membrii profesiei didactice.

4. Angajamentul față de comunitatea școlară și socială În contextul actual al conviețuirii noastre, educatorii sunt răspunzători de modul în care unitățile școlare de învățământ se conectează la nevoile de dezvoltare a comunităților școlare și sociale.

În lumina celor amintite mai sus, profesorul de matematică trebuie să fie un promotor al implementării codului deontologic în școală. Având în vedere că matematica este considerată de către mulți elevi ca fiind o disciplină „greă”, profesorul de matematică trebuie să fie pe lângă un bun specialist în domeniu și un bun psihopedagog. Profesorul și elevul reprezintă două părți componente ale aceluiași întreg: primul predă iar celălalt învață, dar ambii sunt mereu dornici de a implementa noul, de a-l experimenta, de a-l analiza. Elevul nu poate învăța fără profesor (chiar dacă are acces la internet), iar profesorul nu-și justifică prezența dacă nu are cui predă. Responsabil pentru performanțe sunt atât profesorul de matematică cât și elevul: profesorul nu are performanțe dacă elevul nu înțelege, nu învață (sau nu este capabil să înțeleagă), elevul nu are rezultate dacă profesorul nu se face înțeles.

De aceea, în cariera mea de profesor de matematică m-am străduit ca în activitatea de predare-învățare-evaluare să trezesc interesul fiecărui elev față de matematică folosind metode activ-participative adecvate fiecărei activități, mijloace moderne de învățământ: video-proiector, lecții susținute în laboratorul AeL, mijloace audio-vizuale, jocuri matematice, lecții aplicative desfășurate în afara școlii, etc., folosind un ton adecvat atât în ore cât și în afara orelor, având un comportament și o ținută adecvată.

În încercările mele de conștientizare în rândul elevilor a naturii matematicii ca o activitate de rezolvare a problemelor, bazată pe un corpus de cunoștințe și de proceduri, dar și ca o disciplină dinamică, strâns legată de societate prin relevanța sa în cotidian și prin rolul său în științele naturii, în tehnologii, în științele sociale, le-am prezentat elevilor, în flash-player, rezolvarea unor probleme cu aplicabilitate practică. Pe lângă faptul că elevii au fost încântați de animație, au înțeles mult mai ușor metodele de rezolvare a unor astfel de probleme, fapt ce s-a concretizat în notele obținute în urma evaluării. De asemenea, în măsura posibilităților, am susținut lecții în laboratorul AeL, am încercat să valorific potențialul internetului, ale tehnologiilor multimedia și mediilor virtuale de învățare.

În excursia tematică ce a reprezentat finalizarea proiectului „Matematica în natură”, elevii au aplicat practic cunoștințele dobândite pe timpul derulării proiectului, rezolvând probleme de tipul: 1. Determinați punctele cardinale cu ajutorul ceasului (de tip clasic). 2. Aflați înălțimea unui copac având la dispoziție o oglindă și o ruletă. 3. Aflați înălțimea aceluiași copac având la îndemână două bețe și o ruletă. 4. Aflați lățimea Crișului Repede fără a trece pe celălalt mal, având la dispoziție sfoară, un târuș, o ruletă și un echer. 5. Aflați distanța de la un copac aflat pe celălalt mal al Crișului Repede la un punct situat pe același mal cu observatorul având la dispoziție sfoară, ruletă și patru târuși. 6. Măsurați distanța dintre doi stâlpi de înaltă tensiune, dintre care unul este inaccesibil având la dispoziție două bețe și o ruletă. 7. Aflați înălțimea peretelui vertical de deasupra peșterii

„Ungurul mare” având la dispoziție o oglindă și o ruletă.

În „Didactica modernă”, Ion Radu arată că *„grație evaluării și notării cunoștințelor sale, elevul ia act de ceea ce formează obiectul prețuirii, al recompensei, respectiv al penalizării”*, astfel, elevul învață să se autoevalueze aproximând nivelul posibilităților și realizărilor proprii.

În contextul transformărilor care au loc în învățământul românesc rezistă în sistemul educațional doar acel dascăl care este cu adevărat dăruit meseriei, care își iubește și își respectă elevii și este conștient de importanța actului educațional în viitorul societății românești.

Bibliografie: Cucos C. (2006), Pedagogie, ediția a II-a, Editura Polirom, Iași. Ionescu M., Radu I. (1995), Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca. Joița E. (2003), Pedagogie-educație și curriculum, Editura Universitaria, Craiova. Ștefan M. (2006), Lexicon pedagogic, Editura Aramis, București.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/elemente-de-deontologie-didactica-a-profesorului-de-matematica>)

Metode de dezvoltare profesională: mentorat și coaching

De **Viorica Stănescu**

În epoca modernă, conceptele de mentorat și coaching sunt utilizate frecvent, atât în domeniul educațional cât și în celelalte domenii ale vieții. Mentorul este o persoană înțeleaptă, cu multă experiență și expertiză care ajută un novice să devină un profesionist de succes. Prin coaching și mentorat se realizează dezvoltarea profesională și personală a debutanților într-un domeniu de activitate și se optimizează performanța.

Coaching-ul și mentoratul reprezintă metode de dezvoltare a resurselor umane, având scopul comun de a îmbunătăți performanța unei persoane. Coaching-ul este o formă de dezvoltare, în care o persoană denumită deseori antrenor ajută un cursant sau un client pentru atingerea unui obiectiv personal sau profesional specific. Ocazional, coaching-ul poate însemna o relație informală între două persoane, dintre care unul are mai multă experiență și expertiză decât celălalt și oferă sfaturi și îndrumări. Coaching se axează pe atingerea unor obiective specifice, de obicei într-un interval de timp relativ scurt. Un mentor este de obicei o persoană cu mai multă experiență care împărtășește experiența și cunoștințele sale unei persoane cu experiență mică sau fără experiență. De-a lungul timpului, mentorul a fost acea persoană care ajută debutanții în dezvoltarea carierei și consiliere. Mentoratul implică sfaturi,

sugestii și predare și se poate realiza formal sau informal. În mediul academic, mentor este adesea folosit ca un sinonim pentru consilier sau tutor. În ambele situații (coaching și mentorat), în cadrul unei organizații, scopul este acela de integrare a unei persoane pe un post și de eficientizare a activității acesteia. Astfel, în managementul resurselor umane, cele două noțiuni sunt folosite adesea în sensul de metode de dezvoltare a personalului.

DEX (2009) definește mentorul astfel: „Conducător spiritual, povătuitor, îndrumător; preceptor, educator.” Coachingul este o profesie nouă, la modă și în dezvoltare continuă. Dicționarul Oxford definește coach astfel: „Un instructor sau antrenor în sport”. Mentoratul ar putea fi confundat cu coachingul, deoarece ambele creează un cadru potrivit pentru dezvoltare profesională și implică ascultarea empatică. Una dintre diferențele dintre coaching și mentorat se referă la desfășurarea în timp, coachingul fiind un proces care se desfășoară pe perioade mai scurte decât mentoratul. Altă diferență este aceea că mentorul este o persoană cu experiență în domeniul în care se pregătește debutantul iar coach-ul nu are nevoie să aibă experiență în acel domeniu de activitate. În sens larg, în ciuda diferențelor, cele două au un punct comun: atât coachingul, cât și mentoratul pun accent pe performanță și acordă asistență ucenicului, astfel încât acesta să își valorifice potențialul. Coachingul este un concept dezvoltat în ultimele decenii, în special în domeniul managementului de afaceri și realizează eliberarea potențialului unei persoane pentru ca aceasta să își maximizeze performanța.

În literatura de specialitate din diferite țări, există numeroase interpretări ale procesului de mentorat. În educație, mentoratul este un proces complex care implică orientarea și sprijinirea unui profesor debutant sau student care își dorește să devină profesor. Un profesor mentor coordonează și îndrumă un alt profesor fără experiență în rezolvarea problemelor de predare-învățare-evaluare, oferă sprijin profesional și ghidează formarea noului profesor prin reflecție, colaborare și evaluare.

La noi în țară, conform prevederilor art. 248 alin. (2) din Legea Educației Naționale 1/2011, Corpul Profesorilor Mentori se constituie la nivelul inspectoratelor școlare și cuprinde profesorii care dețin această funcție didactică și coordonează efectuarea stagiului practic pentru inserția profesională a profesorilor/cadrelor didactice stagiați/stagiare. Dobândirea funcției didactice de profesor mentor se realizează prin promovarea unui concurs specific organizat de către inspectoratele școlare județene și este reglementată de Metodologia privind constituirea corpului profesorilor mentori pentru coordonarea efectuării stagiului practic în vederea ocupării unei funcții didactice din 29.09.2011, în vigoare de la 20.10.2011. Studenții care doresc să urmeze o carieră didactică după absolvirea studiilor universitare sunt condiționați de parcurgerea modului psihopedagogic. Înscrierea la examenul de definitivare în învățământ nu se poate realiza decât cu condiția parcurgerii modului psihopedagogic. În cadrul acestui modul de pregătire psihopedagogică, sub coordonarea unui profesor din cadrul facultății și a unui profesor mentor din învățământul preuniversitar, studenții trebuie să efectueze practică pedagogică. Astfel, deocamdată, în țara noastră, profesorul mentor îndrumă practica pedagogică a studenților care aleg modulul de pregătire psihopedagogică.

În alte state, profesorii debutanți sunt consiliați și îndrumați

pentru dezvoltarea lor profesională de profesori mentori. Graham Donaldson (2010) afirma următoarele: "Mentoratul este esențial pentru dezvoltarea profesională în toate etapele din cariera unui profesor și toți profesorii ar trebui să se vadă pe ei însuși ca mentori nu doar de către studenți și cadrele didactice recent calificate. Abilitățile necesare ar trebui să fie dezvoltate și actualizate, prin formarea inițială a profesorilor, inducție și formare continuă. Aceste abilități în mentorat sunt folosite pentru a sprijini dezvoltarea colegilor, precum și pentru a ajuta profesorii să ofere tuturor tinerilor un suport personal de înaltă calitate, ca parte a curriculumului pentru excelență."

Centrul Norvegian pentru TIC în Educație a creat un serviciu gratuit — The Teacher Mentor (larermentor.no/index.php/en/mer-om-larermentor-en) — ca o resursă pentru reflecții în a evalua propria competență digitală. Pe acest site (The Teacher Mentor), sunt propuse patru domenii diferite: TIC și Pedagogie, Producția digitală, Comunicarea digitală și Aprecieri digitale. În urma completării răspunsurilor se generează un raport pentru fiecare din cele patru domenii. După completarea fiecărei secțiuni, se pot vizualiza rezultatele pe un grafic. Feedback-ul este furnizat sub formă de acțiuni propuse. Atunci când este finalizat tot chestionarul se generează un raport principal pe baza tuturor măsurilor propuse cu recomandări specifice în ceea ce privește continuarea activităților privind planificarea și utilizarea TIC în scop pedagogic.

Un mentor trebuie să aibă cunoștințele, calitățile personale și aptitudinile necesare pentru a răspunde nevoilor cadrelor didactice debutante și de a crea o relație colegială care să stimuleze în mod pozitiv participarea la program. Mentorul ideal este o persoană cu următoarele caracteristici: **a)** competență și experiență profesională (privit de elevi și colegi ca un profesor remarcabil, bine pregătit profesional, bun manager al clasei, se simte confortabil în funcția de profesor, este conectat cu profesori din alte școli și alte țări, cunoaște politicile și procedurile din domeniul educației, colaborează bine cu elevii, părinții și colegii, are disponibilitate și deschidere pentru învățarea de-a lungul întregii vieți); **b)** atitudinea și caracterul (model pentru alte cadre didactice, dedicat profesiei didactice, disponibilitate pentru a face schimb de informații și de idei cu colegii, flexibil, deschis la minte, umor, optimism și gândire pozitivă); **c)** abilități de comunicare de ordin superior (este capabil să elaboreze strategii eficiente de instruire și evaluare, să comunice eficient prin conversație euristică, vorbire clară și eficientă, să ofere feedback prin în mod pozitiv și productiv, să ofere încurajare emoțională și morală, să utilizeze e-mail și alte mijloace moderne de comunicare modernă în mod eficient, să dovedească entuziasm, pasiune pentru predare, discreție și confidențialitate); **d)** abilități interpersonale (este capabil să dovedească empatie, modestie, să fie ușor abordabil, să comunice ușor cu cei din jur, să mențină o relație profesională de încredere, să manifeste atenție față de problemele politice, de discriminare, multiculturalitate și diversitate, să inspire o atmosferă de calm și siguranță); **e)** abilități de planificare și cercetare (este capabil să identifice și să definească nevoile și resursele, să colecteze informații, să elaboreze și să implementeze proiecte, să dezvolte strategii); **f)** abilități digitale pentru integrarea mijloacelor moderne de predare în procesul instructiv-educativ.

Mentorul eficient dezvoltă relații pozitive, are abilități de a socializa și de a construi canale eficiente de comunicare pentru a oferi ajutor și feedback rapid.

Mentoratul aduce beneficii atât pentru profesori începători cât și pentru profesorii cu experiență. Profesorii mentori contribuie la îmbunătățirea activității de predare a debutanților/stagiarilor și implicit își îmbunătățesc propria competență profesională. Prin stagiile de practică, profesorii debutanți intră în contact și se confruntă cu situații reale de interacțiune cu clasa de elevi. Ajutorul profesorului mentor este esențial pentru debutanți deoarece experiențele pozitive pot afecta decizia acestora de a intra în sistemul de educație ca profesori definitivi. Suportul emoțional și feedback-ul pozitiv oferit de mentor contribuie la îmbunătățirea practicilor predare și la stimularea dorinței de a deveni un bun profesor.

Dintre avantajele activității de mentorat pentru profesorul mentor pot fi enumerate:

- o învățare continuă prin schimbul de informații, tehnici de predare și planuri de lecție și oferirea de feedback;
- practica reflexivă ca o oportunitate de aprofundare și reînnoire a actului de predare-învățare-evaluare prin reflecții proprii asupra activității sale;
- abilitare a profesorilor cu experiență și implicit creșterea "stimei de sine" și a satisfacției profesionale.

Mentorii au nevoie de instruire pentru ca programele de mentorat să fie eficiente. Studiile efectuate de Diane Kyle, Gayle Moore, și Judy Sanders (1999) arată că potențialii mentori trebuie să participe la dezvoltarea profesională pentru a afla mai multe despre procesul de mentorat și ceea ce se așteaptă de la ei înainte de a-și asuma sarcinile lor și au nevoie de sprijin și oportunitatea de a discuta idei, probleme și soluții cu alți profesori mentori.

Bibliografie: Jane Renton, *Coaching and Mentoring: What They Are and How to Make the Most of Them*, New York: Bloomberg Press, 2009. Viitorul predării în Scoția, Graham Donaldson, Guvernul scoțian, pag 98, 2010. D. Kyle, G. Moore, & J. Sanders, The role of the mentor teacher: Insights, challenges, and implications, *Peabody Journal of Education*, 74(3-4), 109-122, 1999.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/dezvoltare-profesionala-mentor-si-coaching>)

Relația profesor-elev, din perspectiva modernismului

De **Daniela Buna**

Trăim cu repeziciune și superficialitate epoca abundenței de informație. Vorbim de performanță, competențe, aptitudini, talente, dotare și laudăm cu superficialitate tot ce nu putem realiza cu propriile noastre capacități. În cadrul activităților metodice ale cadrelor didactice, ne întâlnim, realizăm lecții model și apoi scoatem în evidență actualul, modernismul, alinierea la tehnologie a demersului didactic, enciclopedismul elevilor observați, metodele moderne de predare-învățare, fără a evidenția relația ce se simte în timpul activității de învățare, construită în timp între profesor și elevii săi.

Nu discutăm niciodată deschis despre nevoile social-umane pe care le simțim atunci când conducem o clasă sau preluăm o altă, nu discutăm despre cum parcurgem conținuturile învățării împiedicați în problemele de zi cu zi ale relaționării elevilor, despre așa-numiții elevi problemă, cum trecem peste piedicile zilnice, cum abordăm diferitele probleme, de ordin emoțional, ale tuturor elevilor noștri.

Avem tot timpul tendința de a ne compara cu elevii de azi, ne rezumăm la a spune că azi sunt superactivi, că părinții nu mai au timp să le ofere „cei 7 ani de-acasă”, că nu mai au respect, că nu-i mai motivează activitatea de învățare etc. Uităm că astăzi elevii nu mai sunt reduși la informația primită de la familie și la câteva cărțuții răsfoite, astăzi ei sunt bombardați de fel de fel de tipuri de informație, de pe internet, de la televizor (unde sunt câteodată mediatizate cazuri de profesori care pot afecta integritatea emoțională a elevilor), din publicații etc.

Elevii zilelor noastre nu ne mai privesc ca pe unica sursă de informații, ci mai degrabă ca pe unicul OM care ar putea modela altfel ceea ce ei știu, a auzit, a observat, a citit etc. Elevul privește către profesor ca sursa dezbaterilor și selectorul informațiilor reale, pe care ar putea să le folosească în activitatea sa de învățare, este persoana înzestrată cu încrederea de a alege pentru ei cea mai bună și facilă cale de a se dezvolta.

În lipsa actualelor surse tehnologice, elevii generațiilor anterioare nu simțeau nevoia unei umanizări profunde a profesorului, dar cei de azi vin cu cerința acută de a observa umanul din cel care vine să-i modeleze.

Blamarea în mass-media a tagmei profesorilor duce către o singură concluzie: profesorii buni trebuie să fie mai buni, mai înțelegători, mai inteligenți, mai capabili decât majoritatea oamenilor. A declanșa dezvoltarea unui tânăr prin învățare reprezintă o condiție umană fragilă care necesită imparțialitate, organizare, consecvență, empatie. Profesorii trebuie să fie totdeauna virtuoși.

Aici apare pericolul: se poate înțelege că aceste exigențe le cer profesorilor să-și renege umanitatea, ceea ce este imposibil, generând frustrarea, pentru că jocul de rol este simțit de elevii de azi, care urmăresc fel de fel de scenete, pamflete, comedii, sketch-uri etc. Acum copiii ascultă și Margareta Pâslaru, dar și Gașca Zurli sau vocea minunată a Stelei Popescu în poveștile audio Disney. Pe iPod, la caști sau derulate pe un dvd player, desigur. De aici nevoia de a răspunde prin neascultare

a copiilor, care simt lipsa realului din relația lor cu profesorul.

Din propria mea experiență, de mai mult de 10 ani, aș putea recunoaște că de multe ori am luat în derădere problemele copiilor, pe care le-am trecut cu vederea zicând că „ei se ceartă, ei se-mpacă”, că sunt puerile, că se vor da pe joacă și că vor uita etc. Obrăznicilor nu le-am acordat atenție în ideea de a nu le amplifica, dar, gândind în profunzime, atunci când am rămas cu propria-mi persoană, am înțeles sursa acestor răspunsuri care nu-și aveau locul.

Totdeauna mi-am propus să fiu o învățătoare bună, dar din când în când renunțam la acest rol și (re)deveneam o „persoană”. Atunci relația dintre mine și elevii mei se schimba, eram din ce în ce mai apropiați, mai firești. Îmi aminteam de vechile învățături, de a păstra distanța, familiaritatea ducând către dispreț. De multe ori mi-a fost teamă că voi pierde controlul dacă elevii mei mă vor cunoaște cum sunt.

Cu toate acestea, trebuie să recunosc că momentele acelea în care suntem „noi”, fără roluri și măști, sunt momentele cele mai productive, atât ale predării, cât mai ales ale învățării reale.

Relația dintre elev și profesor este bună atunci când implică: a) Deschidere sau transparență, astfel ca fiecare să fie dispus la onestitate și sinceritate față de celălalt, indiferent de situație; b) Grijă față de celălalt, atunci când se știe că prețuirea este asigurată bilateral; c) Interdependența unul față de celălalt; d) Diferențierea, care permite unicitatea, creativitatea și individualitatea părților implicate; e) Satisfacția mutuală, cea care dă împlinirea ambelor părți, fără obediență.

Aceste tipuri de îmbunătățiri vin ca o adaptare a instituției sociale ȘCOALĂ, cu toate caracteristicile ei limitative, la nevoile vitale și umane, pentru a produce educație.

În momentul intrării în clasă, profesorii nu au o perspectivă a relațiilor interpersonale – un model pe care să-l utilizeze pentru a-și ghida propriul comportament. Profesorii au nevoie de un tipar care să-i ajute să găsească un comportament adecvat față de problemele care apar inevitabil la clasă. Acest model poate porni de la „Fereastra Comportamentală”, o reprezentare în formă de dreptunghi, cu patru căsuțe pentru tipuri de comportamente.

Orice ar putea spune sau face elevul este încadrat în Fereastra Comportamentală — nimic nu este exclus. O altă modalitate de a privi dreptunghiul este ca fiind fereastra prin care privim elevul. Dacă împărțim fereastra în două, sus — comportamentele acceptabile, jos — comportamente inacceptabile, o facem pentru că orice elev are ambele tipuri de comportament, dar și pentru că gradul de acceptare al oamenilor este variat. Aici discutăm de atitudinea profesorului și de stilurile fiecăruia, respectiv exigent sau indulgent față de același comportament.

Orice tip de comportament al elevului trebuie mai întâi acceptat de profesor și folosit ca o oportunitate de corecție, de schimbare, de exemplu, de educare și de a genera pe viitor comportamente generate de conștiință, reprezentări și valori morale și sociale.

Bibliografie: Gordon, Thomas (2011). *Profesorul eficient — Programul Gordon pentru îmbunătățirea relației cu elevii*. București: Editura Trei.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați

Modalități de evitare a supraîncărcării elevilor

De **Lucia-Alexandra Păuna**

Pregătirea științifică superioară a unui cadru didactic nu reprezintă garanția unui profesor bun. Esențială este și capacitatea de a comunica elevilor cunoștințele, de a le prezenta într-o formă accesibilă, evitând supraîncărcarea elevilor, astfel încât aceștia să obțină rezultate cât mai bune. În acest articol sunt prezentate modalități de evitare a supraîncărcării elevilor. Profesorul trebuie să aibă tact, să fie deschis la nou, să cunoască psihologia copilului, să-și perfecționeze metodele de predare-învățare-evaluare, fiindu-i necesare noțiuni de pedagogie.

Profesorul de matematică nu are menirea doar de a-i învăța pe elevi matematica. El trebuie să le sublinieze acestora rolul disciplinei în dezvoltarea societății, oferind motivații puternice învățării, prin metodele și limbajul științific el dezvoltă inteligența, spiritul creator, talentul elevilor, îl învață să gândească logic, să caute adevărul și noutatea, să lucreze singuri, dar și în echipă. De asemenea, el trebuie să le dezvolte spiritul de obiectivitate, de corectitudine, de etică, fiind un exemplu pentru ei în acest sens.

În ceea ce privește evitarea supraîncărcării elevilor, trebuie avute în vedere următoarele aspecte: respectarea principiilor didactice, proiectarea didactică și alegerea de strategii în funcție de specificul vârstei și de particularitățile grupului de elevi (metode, mai ales activ participative), activitatea de predare-învățare, comunicarea didactică, evaluarea elevului, legătura școlii cu familia.

Principiile procesului de învățământ sau principiile didactice sunt norme generale care stau la baza proiectării, organizării și desfășurării activităților de predare-învățare, ghidând realizarea optimă a obiectivelor educaționale.

Spre deosebire de alte științe cum ar fi biologia, fizica sau chimia, legăturile matematicii cu realitatea nu sunt atât de ușor de remarcat. Conexiunile bilaterale între aceasta și multe alte științe l-au determinat pe academicianul Solomon Marcus să denumască matematica o punte de legătură între toate disciplinele. În acest sens, anumite domenii ale matematicii au apărut din nevoia de a lămuri unele situații în cadrul altor discipline. Noțiunile matematice predate în școală asigură bagajul necesar frecventării cursurilor unei facultăți care studiază discipline ce aplică aparatul matematic în teorie și practică.

Pentru evitarea supraîncărcării elevilor, se impune o proiectare

reală, corelată cu clasa în discuție, conform programei școlare, care să eșaloneze conținuturile cât mai echilibrat pe parcursul anului școlar, de asemenea **se impune stabilirea pentru fiecare lecție a setului de obiective (operaționale, în special) în mod corect și respectarea acestora în alegerea metodelor și în dozarea timpului de lucru.**

În ultima perioadă, computerele și tehnica informațională au devenit un mijloc de învățământ foarte utilizat. Studiile pedagogice au dovedit eficiența materialelor de instruire interactive, multimedia, arătând că ele stimulează creativitatea și facilitează învățarea prin exersare, descoperire, nu prin memorare.

Pentru fiecare unitate de învățare (lecție), profesorul trebuie să-și stabilească cu claritate seturile de probleme ce se vor rezolva în clasă, problemele propuse ca temă pentru acasă. La clasă, nu este recomandat să se rezolve cât mai multe probleme, numărul de exerciții și probleme trebuie să fie corelat cu conținutul acestora, cu timpul avut la dispoziție și cu capacitățile de lucru ale elevilor.

Profesorul are rolul principal în formarea la elevi a deprinderilor de muncă independentă, de cercetare, lucrul individual stând la baza obținerii performanței în matematică. Sprijinul acordat trebuie dozat cu grijă; în cazul în care ajutorul este insuficient, elevul nu poate progresa singur, iar dacă nu mai are ce afla, motivația pentru rezolvarea problemei dispare.

Problemele ce constituie teme pentru acasă trebuie să fie gradate din punctul de vedere al dificultăților, să fie într-o continuitate firească cu cele lucrate în clasă și să poată fi rezolvate fără a conduce la supraîncărcarea sau saturarea elevului. Este indicat ca ele să reunească în rezolvare cât mai multe noțiuni din lecția predată sau (și) din lecțiile anterioare, având în vedere recapitularea, reproducerea unor rezultate dar și activitatea creatoare a elevului.

O clasă de elevi este un ansamblu viu care are structură și dinamică proprie. Deseori, în timp, ea se scindează în mai multe grupuri care uneori pot face ca atmosfera din cadrul colectivului să fie tensionată. Profesorul trebuie să fie în permanență atent la comportamentul clasei pentru a împiedica apariția acestei situații, el trebuie să cunoască liderii grupurilor a căror influență este mai mult sau mai puțin pozitivă/negativă.

Pentru ca informația să poată fi transmisă cu succes de la profesor la elev, ea trebuie transpusă într-o formă accesibilă atât emițătorului cât și receptorului; faptul că elevii nu înțeleg limbajul folosit de profesor este considerat a fi un principal motiv al eșecului școlar. De asemenea, în cazul în care codarea mesajelor trimise este realizată prin mijloace diferite, este important să realizăm coerența acestora, pentru a nu dezorienta receptorul. Profesorul de matematică este situat într-o poziție particulară: el are dreptate (demonstrează adevărul) și poate explica de ce are dreptate.

Studiile au arătat că elevii preferă profesorii care păstrează ordinea, sunt stricți, pedepsesc indisciplinarea, îi țin ocupați, oferă exemple, îi ajută și se fac înțeleși, sunt interesați, aparte, sunt cinstiți, consecvenți, nu favorizează pe nimeni, sunt prietenoși, amabili, glumesc.

Relația profesorului cu clasa și cu fiecare elev în parte este deosebit de importantă. Ea se realizează și se definește în

timp prin implicarea ambelor părți. Acest tip de relație nu trebuie să rămână la stadiul formal, ci se personalizează mereu.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/modalitati-de-evitare-a-supraincarcarii-elevilor>)

Ora de istorie

De **Răzvan-Cristian Bîgiu**

Exemplele de bună practică de la catedră sunt extrem de utile acelor profesori care manifestă dorința de perfecționare și de a dobândi măiestria didactică. Încerc în acest articol să redau o parte din experiențele pe care le-am trăit în cei șapte ani de carieră didactică, pentru a scoate în evidență caracterul formator al istoriei, ca disciplină umanistă, și de a arăta că indiferent de subiect, lecția de istorie nu poate fi plictisitoare, dacă profesorul știe să identifice strategia didactică potrivită.

De ce iubim istoria?

Am fost invitat de către doamnele învățătoare de la clasele a IV-a, să țin o oră de istorie la aceste clase. Propunerea mi s-a părut interesantă și în ineditul ei am considerat-o și ca pe o provocare. Era șansa de a deschide viitorilor mei elevi pofta pentru istorie, interesul era deja mare, judecând după multele întrebări pe care copiii mi le-au adresat, pe holurile școlii, în zilele premergătoare orei, în care îmi spuneau că abia așteaptă ora, așa cum prea bine putea să fie ocazia de a îndepărta acești copii de materia istorie.

Nu o să fac aici aprecieri asupra conținutului lecției, sau asupra modului în care elevii au interacționat cu mine în timpul acesteia. Țin însă, în mod absolut, pentru asta am și scris aceste rânduri, să scot în evidență un fapt, care asupra mea, și sunt convins că nu numai, a avut un impact emoțional profund. În finalul orei am adresat copiilor 3 întrebări. Ultima a fost: *De ce iubim istoria?* Unul dintre răspunsuri, ultimul — nici nu aveam cum să mai continuăm, pentru că era finalul perfect — a fost de-a dreptul înălțător. Cu foarte multă emoție în glas, elevul a spus că iubim istoria pentru că învățăm despre trecutul țării noastre. După care a început să plângă!

L-am aplaudat toți, mulțumindu-i astfel pentru reacția lui. Nu mă așteptasem la un astfel de răspuns. Ora se terminase cum nu mă așteptam. Promisem cel mai bun răspuns, pe care așa cum am spus atunci, în fața copiilor, nu o să-l uit niciodată.

Istoria este un obiect de studiu special. Ea este în stare să ajungă la inima omului, îl sensibilizează, îl face uman. Și deși prezintă trecutul, ea își dă măsura valorii atunci când răspunde la întrebarea: Avem viitor? Răspunsul, aflat în urma acestei experiențe, este categoric, DA.

Reușita orei de istorie se observă în rezultatele obținute la olimpiade și concursurile școlare, dar mai ales, în comportamentul elevilor în societate, în atitudinea lor față de aceasta și normele acesteia.

Istoria nu este despre memorarea mecanică a unor date și de aceea testul la ora de istorie nu trebuie să fie instrumentul prin care profesorul află care elev “a tocit” mai mult.

Istoria îți deschide mintea, uzând de logică și imaginație, îți dezvoltă capacitatea de sinteză și analiză, făcându-te greu de dezinforma și manipulat, conștient de tine și de lumea în care trăiești. Iar când elevul reușește să formuleze un punct de vedere argumentat despre un eveniment istoric, putem vorbi despre o oră de istorie împlinită.

Exemplific cu răspunsul pe care, un elev, la începutul clasei a VIII-a, îl dă la următoarea cerință: *Formulați un punct de vedere referitor la relațiile internaționale în preajma Primului Război Mondial, susținând cu o informație din text* (textul era despre alianța dintre Franța și Marea Britanie, din 1907).

Răspuns: *“Eu consider că odată cu apropierea războiului, mai multe state se aliază și încep să se susțină, precum Franța care nu se opune deciziilor Marii Britanii asupra Egiptului, încercând astfel să îmbunătățească relațiile dintre ele”.*

Mi se întâmplă de fiecare dată, la clasa a VIII-a, să întâlnesc la lecțiile despre geto-daci, păreri de rău din partea elevilor, atunci când observă faptul că dacii lui Decebal pierd războaiele cu romanii împăratului Traian, iar dezamăgirea este afișată prin expresii precum *“Noi, dacii, puteam evita cucerirea romană?”*. Este aceeași dezamăgire pe care, elev fiind, o resimțeam din plin la înfrângerile de la Nicopole, Războieni, Atacul de noapte, Mirăslău, Turtucaia ori Stalingrad.

O astfel de atitudine implică emoție, înțelegere și cultivă dragostea de neam. Este cea care dă viață orei de istorie, o individualizează în raport cu întreaga ofertă curriculară și o valorizează în plan uman. Pentru că, la școală, despre asta este vorba în primul rând, despre oameni. *“Trebuie să-i învățăm pe copii să fie oameni”*, spunea, săptămâna trecută, ca un diagnostic validat de experiența unei vieți petrecute la catedră, o colegă, doamnă învățătoare.

Cum poate arăta o oră de istorie care primește din partea copiilor calificativul “cea mai frumoasă”?

La o lecție precum “Instituții politice din Europa la începutul secolului al XIX-lea” la clasa a VII-a ai mari șanse să plictisești, ba, mai mult, să pui o etichetă nedreaptă pe materia întregului an. Astfel, demersul didactic poate să plece de la Parlamentul englez ca model de organizare și funcționare, bicameralismul acestuia, Camera Lorzilor și titlul de Sir. Aduși în acest punct, elevii îl descoperă și ascultă pe Sir Elton John care cântă împreună cu trupa Blue *“Sorry seems to be the hardest word”*. Și dacă am amintit de trupa Blue, niște anonimi pentru copii, ascultăm Backstreet Boys — *“The call”* în încercarea de a observa o evoluție și în muzică, de la Beatles și Sir Paul McCartney, la Justin Bieber, fără titlul de Sir, încă. Cu ocazia aceasta, profesorul află că există desene animate cu Backstreet Boys. Și cum toți, profesor, elevi, am auzit de James Bond, aflăm că primul actor care a jucat rolul agentului 007 este Sir Sean Connery.

Așadar, ora de istorie oferă experiențe unice, trebuie doar găsite mijloacele și metodele didactice adecvate nivelului clasei, vieții de zi cu zi și de ce nu, arealului în care școala își desfășoară activitatea.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/ora-de-istorie>)

Proiectul eTwinning LYPS – Let Your Passion Shine

De **Steliana Niculescu**

Am pășit în universul eTwinning timid, apoi am dobândit experiență, aceasta culminând cu proiectul *LYPS – Let Your Passion Shine*. Echipa noastră s-a deplasat la Bruxelles pentru a primi premiul, bună ocazie ca să ne cunoaștem „pe viu” partenerii. Marea surpriză, bucurie și mândrie a fost când am obținut Premiul I și diploma „Cel mai bun proiect eTwinning 2014”, câștigător al categoriei de vârstă 4-11 ani. Consider că acest proiect poate fi realizat în fiecare școală și este o mare provocare pentru elevi și profesori – avansați sau începători. Poate ajuta alți profesori care doresc să beneficieze de experiența noastră. Tema este ajustată la vârsta și interesele elevilor. Aceasta se poate face în clasă.

Proiectul are ca scop înțelegerea și aprofundarea talentelor elevilor noștri. Cele opt echipe internaționale (copii cu vârsta cuprinsă între 9-11 ani din Grecia, Italia, România și Polonia), au concurat unele cu altele primind „provocări” în diverse domenii (științe, matematică, engleză, istorie, artă, tehnologie, muzica, sport). În fiecare lună, în funcție de implicarea în activități, au fost aleși noi lideri, iar fotografiile lor erau publicate în Hall of Fame. Fiecare echipă are ca mentor un profesor, membrii fiind nevoiți să comunice în limba engleză. După prezentarea școlilor, alegerea mascotei și a logo-ului, echipele și-au ales nume de stele începând cu primele litere din numele îndrumătorilor lor (ex. Steliana – Sirius). S-au utilizat diferite instrumente web: VoiceThread grup de prezentări (stema și motto-ul, colaj, nor de argumente pro și contra), Hawthorns multimedia care prezintă stelele și constelații lor alese de către echipe. Produse finale comune: crearea unei constelații a proiectului cu propriile ei planete și cu locuitorii lor, prezentări de peisaje și descrieri ale planetelor, imnurile lor și cele mai bune trupe de instrumente, profiluri de figuri istorice legate de astronomie, legende asociate cu crearea constelației noastre, modele geometrice ale stelelor.

Elevii au lucrat în echipe internaționale, colaborând sub îndrumarea cadrelor didactice-mentori. Competiția, formele interactive de exprimare, încurajează participarea activă în proiect. Prin citirea hărții cerului, în căutarea stelelor tuturor echipelor și a informațiilor despre acestea, elevii aprofundează cunoașterea universului. Rezolvarea problemelor asociate cu

stelele din proiect, a testelor, dezvoltă abilitățile matematice. Implicarea în compunerea imnului echipei conduce la perfecționarea abilităților muzicale, iar jocul cu datele istorice (Fakebook) și crearea legendei constelației proiectului formează abilități istorice și lingvistice. Elevii au dat dovadă de creativitate în realizarea testelor, a avatarelor vorbitoare (Voki /GoAnimate /Xtranormal /Acapela.tv), a prezentărilor video, slide show-urilor despre școlile și orașele lor, în alegerea numelor echipelor, crearea unei noi constelații (alcătuită din stelele proiectului), în construirea modelelor geometrice de stele. De asemenea, creativitatea s-a manifestat din plin atunci când și-au imaginat și au redat (desen interactiv cu Colorillo) peisaje de pe planeta lor, locuitorii acesteia, crearea de afișe interactive cu urări de Crăciun (GlogsterEdu).

Am reușit să integrăm în curriculum, astfel: **Științe** – prin culegerea informațiilor despre Univers, alegerea numelui echipei după o stea, analiza biografiei unui om de știință și prezentarea acestei personalități utilizând Fakebook. Folosind webcam-on-line, au observat animalele și au creat o prezentare despre ele. Istorie –alegerea unei personalități și crearea profilului ei pe Fakebook. **Artă**: crearea unor modele de stele utilizând diferite tehnici, desenarea on-line a peisajelor și locuitorilor planetelor alese, a instrumentelor muzicale, a logo-ului și mascotei, a ilustrațiilor legendei. **Matematică**: rezolvarea de probleme și teste legate de stelele alese, propunerea de itemi. **Muzică**: compunerea imnului (muzica și versurile). În orele de **limba engleză**, elevii au scris legenda comună a constelației, au descris viața pe planete, și-au scris dorințele rostite în timp ce observau o stea căzătoare. La **educație fizică**, elevii au demonstrat cât de flexibili sau rezistenți sunt, au dansat, utilizând propria coregrafie. În plus, au pregătit video, au propus și rezolvat teste. În ceea ce privește **TIC**, au creat embleme, logo-uri, colaje, nori de cuvinte, au înregistrat comentarii vocale.

Participanții la proiect au interacționat în principal prin spațiu virtual eTwinning și *Pupils Corner* cel puțin o dată pe săptămână, rezolvând sarcinile în comun: fiecare școală a fost, pe rând, propunător și evaluator, acordând o atenție deosebită cooperării. Mentorii au urmărit implementarea eficientă a sarcinilor echipei, au monitorizat activitatea membrilor acesteia, au fost zilnic la dispoziția lor; copiii au utilizat forumul, e-mailul intern, au comentat responsabil postările celorlalți. La sfârșitul fiecărei provocări, s-a ales ca lider cel mai activ membru al echipei. Colajele cu fotografiile liderilor tuturor grupurilor au fost postate pe pagina Hall of Fame. În realizarea sarcinilor, membrii fiecărei echipe s-au consultat și au decis de comun acord asupra tuturor aspectelor, au cules informații, au creat împreună produse finite, cum ar fi: desen online cu peisajul imaginar al planetei, profilul unui personaj istoric celebru în Fakebook, constelația, legenda constelației proiectului (Teckel), VoiceThread cu numele instrumentelor, muzica și versurile pentru imnul planetei.

Participanții la proiect au utilizat în mod creativ TIC, accesând un număr de site-uri în limba engleză:

Voki/GoAnimate/Acapela.tv (prezentări ale elevilor: cel puțin două informații reale și una falsă), Tripline (harta cu fotografii din țările partenere), Windows Live Movie Maker (prezentări: țară, oraș, școli, planete, constelații, proiect remorcă), MyTribe101 (stema și motto-ul echipei), Wordle/ImafeChef (nor de caracteristici pozitive și negative ale membrilor echipei),

SkyMap/Sky-Map/ScribbleMap/12MonthSkyMaps (pentru găsirea stelelor și crearea unei constelații comune a tuturor echipelor), GlogsterEdu (informații cu privire planetă și constelație; urări de Crăciun) VoiceThread (înregistrarea numele instrumentelor de benzi, salut în limba maternă), Colorillo (desenul comun online al peisajului de pe planeta imaginată aleasă), BuildYourWildSelf (crearea locuitorilor planetei), Lino (pentru a colecta informații despre planetă; alegerea sarcinilor de către profesori), Noteflight (compunerea imnului planetei), Fakebook (crearea unui profil istoric), Dipity (cronologie de figuri istorice) Mixbook (prezentări: sarcini matematice, animalele data online folosind webcam-uri), AnswerGarden (selectarea numelui mascotei), PollDaddy/SurveyMonkey (vot, sarcinile de evaluare), PicasaWebAlbums (proiect foto) Padlet/Wallwisher (punerea unei dorinței când văd o stea căzătoare), Google Calendar (încadrarea în timp a sacinilor) ProProfs (teste).

Prin acest proiect, elevii au învățat despre talentele și pasiunile lor, și le-au dezvoltat, și-au extins orizontul de cunoștințe și competențe în următoarele domenii: științe, matematică, engleză, istorie, artă, tehnologie, muzică și educație fizică. Atunci când se lucrează în echipe au posibilitatea să exerseze limba engleză, să utilizeze site-uri moderne de tehnologie a informației și de comunicare eficientă, sporind astfel motivația de a învăța. Ei devin conștienți de faptul că ceea ce fac ei este unic. Au învățat să fie responsabili, să lucreze în echipă, să se caracterizeze, să colaboreze într-un grup internațional. Curiozitatea lor despre lume și interacțiunea cu colegii lor a avut loc într-un mediu sigur al parteneriatelor internaționale pentru dezvoltare. Cadrele didactice implicate în proiect au dezvoltat abilități de lucru într-un mediu multicultural și divers, organizând și gestionând eficient o "clasă virtuală". S-au legat prietenii și am continuat colaborarea.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/proiectul-etwinning-lyps-let-our-passion-shine>)

iTeach: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Pagina Revistei: www.iteach.ro/experiencedidactice